

niso hoteli in zdaj so pa Italijani že opravičili z Abesinci.

Uspehi Italije v Abesiniji gredo Angležem tako na živce, da so porinili v ospredje vprašanje: Ali bi ne kazalo italijanskim ladjam zapreti Sueški prekop, ki je v oblasti Anglije? Če bi bili Angleži zagrozili Italiji s prepovedjo prevoza skozi Sueški prekop koj skraja, do vojne niti prišlo ne bi. Nesporazum med Italijo in Anglijo gleda brezbržno Francija, ki ima dovolj posla s Porenjem, v katerega so nagnali Nemci svoje vojaške sile in preplašili Francoze z odpovedjo lokarnske pogodbe.

Zrtev zavlačevalne politike Angležev in Društva narodov so Abesinci. Pustili so jih na cedilu vsi, ki so jim obljubljali pomoč. Dokler je šlo, je še zadrževal abesinski nož (ker njihove puške so brez streliva, topov in aeroplanov nimajo) Italijane, sedaj so se pa umaknili na severu iz vseh važnih postojank in je zmagovalcem odprta pot v Addis Abebo. Edino upanje, ki je preostalo prebridko razočaranemu abesinskemu negušu, je južna armada pod poveljstvom Vehib paše in rasa Našibu. Ti sedajnim razmeram neodgovarjajoče oboroženi Abesinci bi naj na jugu zaustavili pohod armade generala Graziani, ki je opremljena s tanki, bombnimi letali in z vsemi najmodernejšimi topovi, s strupenimi plini in z groznimi metalci ognja, ki zažge na 50 m vse, kamor pade le samo ena iskra.

Abesinija je danes predana Italiji na milost in nemilost in ji bo Mussolini narokoval mirovne pogoje brez uspešnega sredovanja Društva narodov.

Novi predsednik vlade na Grškem. Poročali smo, da je smrtno zadela kap predsednika grške vlade Demerdzisa. Predsedstvo nove vlade in zunanje ministrstvo je prevzel prejšnji vojni minister Metaxas. V Metaxasovi vladi so ostali na ministrskih mestih člani Demerdzisove vlade.

Turčija posnema Nemčijo. Nemčija se je odpovedala lokarnski pogodbi in je vojaško zasedla Porenje. Koj za Nemčijo je prišla Turška, ki hoče, da se razveljavi dosedaj za njo obvezna lozanska mirovna pogodba, ki se nanaša na morsko ožino Dardanele, ki vodi v Črno morje. — Turška vlada je poslala vsem državam podpisnicam lozanske mirovne pogodbe ter Zvezi narodov obvestilo, v katerem sporoča, da mora zahtevati razveljavljanje lozanske pogodbe glede prepovedi utrjevanja Dardanel. Turčija se pri tem sklicuje na to, da so se razmere od sklenitve lozanske pogodbe popolnoma izpremenile. Lozanski sporazum je podpisala Turčija pod pogojem, da bodo štiri velesile vedno branile Dardanelske morske ožine. Danes pa te enotnosti med velesilami ni več in položaj v Sredozemlju se je popolnoma izpremenil. Edina varnost ožin je danes njih utrditev. Zato Turčija zahteva, da se lozanska pogodba takoj izpremeni.

Lastni pristaši so ga izgnali. Eden največjih krvolokov in zatiralcev katoliške Cerkve in njenih ustanov je bil dolga leta predsednik republike Mehiko Calles. Komunistično oprdeljeni Mehikanci Callesa niso samo prepodili s predsedniškega

prestola, ampak so ga celo izgnali iz države. Te dni je bil Calles v mehikanski prestolnici aretiran. Prisilili so ga, da je stopil v letalo, ki ga je odložilo na tla

Združenih ameriških držav. Tudi Callesovemu sinu, ki je sledil protiverskim stopnjam očeta, je prepovedan prestop mehikanske meje.

Spored Slomščekovih praznikov v Mariboru.

Dne 21. junija 1936.

Od 8¼ do 9¼ pohod mladine na Glavni trg.
Ob 9¼ služba božja: Kratek nagovor prevzvišenega, nato tiha sv. maša, pri kateri poje mladina in moli skupne mašne molitve.
Po končani službi božji skupna molitev za beatifikacijo, nato sprevod mimo Slomščekovega groba na Slomščekov trg, kjer zastopniki mladine izročijo svoje prošnje prevzvišenemu v roke.

Opoldne kosilo.

Ob 14. večernice v vseh cerkvah.

Ob 14¼ spreved mladine, ki je v narodnih nošah, k igri »Sv. apostola«, ki se ta dan izvaja samo za mladino.

Od 21. do 29. junija 1936

razstava vsega, kar nas veže in spominja na Slomščka. Razstava bo v kazinski dvorani.

Dne 27. junija 1936.

Sprejem gostov, zvečer slavnostna razveljavila mesta Maribora, krezovi na slovenskih vrhovih.

Dne 28. junija 1936.

Ob 8. pontifikalna sv. maša.

Ob 10. stanovska predavanja: Za može: Slomšek, učitelj in vzgled krščanske moštosti. Možje, čuvarji Slomščekovih izročil v slovenskem narodu. — Za žene: Slomšek in slovenska mati. Vzgoja otrok po Slomščekovih naukih. — Za fante: Fant po Slomščekovem srcu. Vera, luč narodne omike. — Za dekleta: Pobožnost in nedolžnost srca, dva bisera slovenskega dekleta. — Dekleta v Slomščekovi šoli. — Za dijaštvo in inteligenco: Slomšek,

svetniški genij slovenskega ljudstva. Večnostno jedro Slomščekovih vzgojnih načel.

Ob 15. igra na prostem »Sv. apostola«.

Ob 18. večernice v stolnici.

Ob 19. zbor slovenskih kolesarjev.

Ob 20. koncert »Maribora«, Sattnerjev oratorij »Vnebovzetje«.

Ob 23. spreved mož in fantov z bakljami v prošnji procesiji, ki gre po mestu in mimo groba Slomščekovega na Slomščekov trg, odn. v stolnico, kjer je polnočnica in skupno sveto obhajilo moških. Pri polnočnici ima ljubljanski škof dr. Gregor Rožman nagovor, mariborski škof dr. Ivan Jožef Tomažič pa sveto mašo.

Dne 29. junija 1936.

Od 3. zjutraj dalje: svete maše v vseh cerkvah in skupno sv. obhajilo ženstva.

Od 8. do 9¼ zbiranje udeležencev, dohajajočih v skupinah na Glavni trg.

Ob 9¼ prihod prevzvišenih škofov in drugih odličnikov ter nato služba božja. Pridiguje škof dr. Ivan Jožef Tomažič, sv. mašo daruje škof dr. Gregor Rožman.

Po službi božji kratek nagovor, ki ga govori g. dr. Franc Sušnik.

Spreved z Glavnega trga po Strossmajerjevi ulici mimo Slomščekovega groba na Slomščekov trg, kjer zastopniki naroda izročijo prevzvišenemu prošnje.

Ob 14. v vseh cerkvah večernice.

Ob 15. se izvaja oratorij »Vnebovzetje«.

Ob 20. je igra na prostem »Sv. apostola«.

Sv. birna v naši škofiji. (Konec.) V dekaniji Braslovče: 1. v nedeljo 3. maja pri Sv. Martinu ob Paki; 2. v ponedeljek 4. maja pri Sv. Mariji ob Paki; 2. v ponedeljek 4. maja pri Sv. Mariji v Braslovčah; 3. v torek 5. maja pri Sv. Stefanu na Gomilskem; 4. v sredo 6. maja pri Sv. Mihaelu na Vranskem; 5. v četrtek 7. maja pri Sv. Juriju pod Taborom in v soboto 9. maja pri Sv. Pavlu pri Preboldu. V dekaniji Celje: 1. v soboto 16. maja pri Sv. Jakobu v Galiciji; 2. o nedeljo 17. maja pri Sv. Martinu na Teharjih; 3. v torek 2. junija pri Sv. Marjeti na Poizeli; 4. v sredo 3. junija pri Sv. Petru v Sav. dolini; 5. v četrtek 4. junija pri Sv. Nikolaju v Zalcu; 6. v soboto in nedeljo 6. in 7. junija pri Sv. Danielu v Celju in 7. v ponedeljek 8. junija pri Sv. Pankraciju v Grižah. V dekaniji Dolnja Lendava: 1. v četrtek 21. maja pri Sv. Mariji v Turnišču; 2. v soboto 23. maja pri Sv. Jakobu v Dobrovniku; (v nedeljo 24. maja marijanska slovesnost v Martinšču v Murski Soboti); 3. v ponedeljek 25. maja pri Gosp. Vnebohodu v Bogojini; 4. v torek 26. maja pri Sv. Ladislavu v Beltincih; 5. v sredo 27. maja pri Sv. Križu v Crensovcih in 6. v četrtek 28. maja pri Sv. Katarini v Dolnji Lendavi. V dekaniji Šmarje pri Jelšah: 1. v nedeljo 14. junija pri Sv. Mariji v Šmarju pri Jelšah; 2. v ponedeljek 15. junija pri Sv. Vidu pri Grobelnem; 3. v torek 16. junija pri Sv. Martinu na Ponikvi; 4. v sredo 17. ju-

nija pri Sv. Magdalen v Dramljah; 5. v četrtek 18. junija pri Sv. Juriju ob južni žel.; 6. v soboto 20. junija pri Sv. Jerneju v Zibiki in 7. v nedeljo 21. junija pri Sv. Mariji na Sladki gori. V mariborski stolnici bo sv. birna na binkoštno nedeljo in binkoštni ponedeljek dne 31. maja in 1. junija.

Podla sredstva zoper katoliško mladino. V Nemčiji so pred nekaj časa zaprli veliko število voditeljev katoliške mladine. Obdolžili so jih, da so v zvezi s komunisti, da prejema komunistične liste ter knjižice, da tajno rujejo zoper obstoječi red itd. Da bi dokazali te obtožbe, ti niso drugega kot zlobna natolečevanja, so krajevni voditelji Hitlerjeve mladine segli po podlem sredstvu. V hiše voditeljev katoliške mladine so namreč poslali po pošti komunistične časopise in knjižice. Takoj za poštnim selom je stopila v stanovanja katoliških mladinskih voditeljev tajna državna policija, ki je kajpada vse zaprla, češ, da se pri njih nahaja komunistično hujskajoče gradivo. Ker so nekateri narodno-socialistični krajevni voditelji to grdo ravnanje izblebetali ter se z njim ponašali, je širja javnost za to zvedela, in posledica je bila, da so nekaj aretirancev morali izpustiti. Državnega voditelja katoliške mladine prelata g. dr. Wolkerja pa nočejo pustiti na svobodo, marveč ga hočejo obtožiti »veleizdaje«, češ, da je inozemsko časopisje obveščal o preganjanju katoliške mladine v Nemčiji.